

Universitatea de Vest “Vasile Goldis” Arad

MANAGEMENT COMPARAT

REFERAT

OROLIAN OVIDIU
AA ZI IV

Management comparat

Managementul comparat este stiinta care studiaza procesele si relatiile manageriale din organizatii ce functioneaza in contexturi culturale nationale diferite, axandu-se asupra identificarii si analizei asemanarilor si deosebirilor manageriale, in vederea favorizarii transferului international de know-how managerial si a cresterii, functionalitatii, eficacitatii si eficientei organizatiilor.

Managementul comparat raspunde unei game largi de necesitati, atat individuale cat si de grup, cu tendinta de intensificare, pe masura adancirii diviziunii sociale a muncii, a dezvoltarii relatiilor internationale si a cresterii rolului informatiilor, lucru reflectat si in cresterea semnificativa a rolului managementului comparat axat pe valorificarea informatiilor manageriale abordate contextual. Astfel, managementul are un rol tot mai important, adesea chiar decisiv, managementul comparat reprezentand una dintre cele mai pretioase cuceriri ale ultimelor decenii pe planul intensificarii si eficientizarii activitatilor economice, stiintifice, tehnice cu caracter international.

In continuarea referatului voi face o comparatie intre dezvoltarile recente economico-sociale dintre **Romania si respectiv, Spania.**

Date generale despre cele doua tari:

ROMANIA

Suprafata: 238.391 km²

Asezare geografica: este un stat situat in centrul Europei. Se invecineaza cu Ucraina si Republica Moldova in nord si est, Ungaria si Serbia la vest si Bulgaria la sud.

Populatie: 22.355.551 locuitori

Densitatea populatiei: 93,78 loc/km².

Capitala si orasul cel mai mare: Bucuresti aprox 2 milioane locuitori

Limba oficiala: Romana

Moneda oficiala: Leul romanesc (RON)

Produs intern brut (PIB): \$292.7 miliarde (2007 est.).

Forma de stat: monarhie.

SPANIA

Suprafata: 504748 km²

Asezare geografica: Este un stat in sud-vestul Europei, ocupand cea mai mare parte din Peninsula Iberica

Populatie: 43.000.000

Densitatea populației: 46 locuitori/km²

Capitala și orașul cel mai mare: Madrid aprox 4 milioane locuitori

Limba oficială: Spaniola (castiliana).

Moneda oficială: Euro (EUR)

Produs intern brut (PIB): \$2212.2 miliarde (2007 est.)..

Formă de stat: monarhie constituțională

Spania

Dezvoltarea economico-socială

După marea creștere economică de la sfârșitul anilor 1980, economia spaniolă a intrat în recesiune în anul 1992. Odata cu intrarea Spaniei în Comunitatea Economică Europeană, predecesoarea Uniunii Europene, la 1 ianuarie 1986 a devenit necesară deschiderea economiei, modernizarea industriei, îmbunătățirea infrastructurii și revizuirea legislației economice, pentru a îndeplini cerințele Uniunii Europene.

Făcând acest lucru, Spania a accelerat creșterea Produsului Intern Brut, a redus datoriile publice, rata șomajului a scăzut de la 23% la 15% în 3 ani și a redus inflația la mai puțin de 3 %.; cele mai importante provocări pentru economia spaniolă sunt reducerea deficitului public, o reducere mai mare a ratei șomajului, reformarea legilor muncii, reducerea inflației, creșterea randamentului productivității și creșterea nivelului Produsului Intern Brut pe cap de locuitor.

Economia se redresează începând cu 1995, datorită creșterii încrederii consumatorilor și a consumului privat, deși această creștere a fost mai mică în ultimii ani. Șomajul încă reprezintă o problemă pentru spanioli - în 2005, rata șomajului era de 8,5% - cu toate acestea, cifra respectivă demonstrează o situație mai bună față de nivelele anterioare. Devalorizarea pesetei de-a lungul anilor 1990 a făcut mai competitive exporturile, dar forța de care a dat dovadă eura de când a fost adoptat (la sfârșitul lui 2003, un euro avea ca echivalent 1,25 dolari) a provocat îndoiele în legătură cu posibilitatea ca prețurile să fie prea înalte pentru cumpărătorii străini. Acest fapt s-a văzut compensat de către facilitățile comerciale între țările din zona euro.

O problemă cronică în Spania este aceea a creșterii excesive a prețului locuințelor, datorată speculei imobiliare generalizate, modei celei de a doua locuințe, turismului rezidențial masiv de britanici și germani, spălării banilor de către mafii, creșterii populației datorită imigrației, a măririi finanțării primăriilor, etc.

Contribuțiile de capital de la UE, care au ajutat în mod semnificativ la creșterea economiei spaniole de la incorporarea în CEE, au început să scadă considerabil în ultimii ani, datorită efectelor marii extinderi a UE. Pe de o parte, fondurile de la PAC (Politica Agricolă Comună) trebuie repartizate între mai multe

țări (noile incorporate din Europa de Est au un sector agricol semnificativ), pe de altă parte, fondurile de coeziune y fondurile structurale vor scădea în mod inevitabil datorita succesului economic spaniol (venitul pe cap de locuitor s-a mărit mult în termeni absoluți si Spania este a opta economie a lumii) si a incorporării unor țări cu venituri mai mici, care provoacă scăderea mediei comunitare si face ca regiuni spaniole considerate sărace să intre acum în media europeană.

Daca la sfarsitul anilor '70 Spania era considerata o tara agrar-industrială, mare proprietate funciara detinand ponderea principala in structura proprietatii agricole, dupa moartea dictatorului Francisco Franco si instaurarea pe tron a regelui Juan Carlos al II-lea, Spania a intrat intr-o noua etapa a dezvoltarii sale, parcurgand aat etapele democratizarii vietii politice, cat si pe cele ale dezvoltarii industriale, mai alea dupa aderarea la Uniunea Europeana.

Romania

Dezvoltarea economico-socială

Stadiul de dezvoltare economico-socială a României poate fi caracterizat prin urmărirea indicatorilor macroeconomici care exprimă potențialul și nivelul economiei, structura acesteia, eficiența folosirii factorilor de producție și gradul de competitivitate internațională, nivelul de trai al populației. În perioada 1950-1989, creșterea economică a avut un caracter extensiv, mai ales după 1970, când s-a accentuat preponderența acțiunii factorilor cantitativi în susținerea indicatorilor macroeconomiei. Deceniul 1970-1980 a marcat cea mai puternică extindere a câmpului de producție în întreaga economie, în afară de industrie, unde extensivitatea dezvoltării a fost deosebit de puternică. Produsul social a înregistrat o creștere rapidă față de venitul național, fapt ce a dus la scăderea ponderii veniturii național în cadrul produsului social. Fiecare unitate de venit se obține în acest caz cu cheltuieli materiale din ce în ce mai mari.

În deceniul 1970-1980 a fost înregistrată o rată de acumulare ridicată, în medie anuală de 35,7%, cea mai mare parte a investițiilor fiind orientate către industrie. Referitor la contribuția ramurilor la crearea veniturii național, tendința dominantă care s-a manifestat în această perioadă a fost legată de schimbarea caracterului structurii de ramură, din agrar industrială în industria agrară.

În 1989, industria și construcțiile deveniseră sectoarele preponderente ale structurii de ramură ale producției naționale. Această tendință a fost rezultatul creșterii semnificative a veniturii național creat în industrie, și a a unei creșteri mai reduse a veniturii național creat în agricultură. Populația ocupată a înregistrat creșteri în industrie și construcții și scăderi în agricultură. Ponderele industriei în volumul fondurilor fixe ale economiei naționale a crescut, iar ponderea agriculturii a scăzut. Din volumul total al investițiilor din perioada 1950-1989, industria a primit cea mai mare parte, în timp ce agricultura a primit o parte redusă.

Caracterizarea în ansamblu a stadiului dezvoltării economico-sociale se obține prin combinarea indicatorilor de nivel, raportați la populație, cu indicatorii eficienței. Față de media europeană a produsului național brut pe locuitor în 1989, de 8200 de dolari americani și de cea mondială, de circa 3400 de dolari, România avea un nivel de aproape 4 ori mai scăzut decât cel european și se afla sub nivelul mediu mondial.

În ceea ce privește indicatorul PNB (produs național brut) pe persoană activă (productivitatea muncii sociale), față de o medie europeană de 17,217 dolari și de o medie a țărilor dezvoltate de 32,793 dolari, la nivelul anului 1988, România se prezenta la un nivel mai scăzut de 3,74 ori și respectiv de 7,13 ori. Sub aspectul randamentului la cereale, România se situa, la sfârșitul anului 1989, pe unul din ultimele locuri în Europa.

Nivelul înregistrat de țara noastră la consumul de îngrășăminte chimice la hectar și la numărul de tractoare ce reveneau la o mie de hectare era de peste două ori și respectiv șase ori mai scăzut, la acești doi indicatori, față de media țărilor europene dezvoltate. De asemenea, producția medie pe vacă furajată a fost în România în anul 1988, de 1955 kilograme, față de media europeană de 3161 kg și media țărilor dezvoltate de 4120 kilograme.

Locul României în ierarhia mondială se poate reflecta și cu ajutorul indicatorului volumului exporturilor pe locuitor. Acesta era în 1988 de 453 de dolari americani pe cap de locuitor, față de media europeană de 1885 de dolari și de o medie a țărilor europene dezvoltate de 3635 dolari. În 1989, s-a înregistrat un excedent al contului curent al balanței de plăți de 2,8 miliarde dolari, folosit pentru lichidarea datoriei externe și creșterea rezervelor internaționale ale României.